

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 453

ngày 14 tháng 3 năm 2004

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂM KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thâm Sâu

*Khai triển vô cùng tự tiến thân
Phân minh đời đạo sanh sanh diệt
Trí tâm hành pháp sống chuyên cần
Duyên đạo tình đời không lẫn lộn*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 04/01/04 đến 10/01/04

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn dứt khoát thực hành thì phải làm sao?
- 2) Hướng thanh bằng cách nào?
- 3) Tại sao phải sâu?
- 4) Lòng tham của con người có phát triển không?
- 5) Buồn mà không biết buồn việc gì?
- 6) Làm sao hợp tác chặt chẽ được?
- 7) Duyên Trời tận độ ở nơi nào?

<p>1) Atlantic city, 04/1/04 <i>Hỏi: Muốn dứt khoát thực hành thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn dứt khoát thì phải chịu kiểm soát cẩn thận.</p> <p>Kệ: <i>Kiểm soát đồng đều trong qui luật Thành tâm xây dựng hướng tâm lành Qui nguyên thiền giác tự nhiên thành Chuyển hoá không ngừng tự hướng thanh</i></p>	<p>2) Atlantic city, 05/1/04 <i>Hỏi: Hướng thanh bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa hướng thanh bằng trung tâm bộ đầu</p> <p>Kệ: <i>Hướng thanh tự đạt giải tâm sâu Thức giác chính mình rõ ý sâu Chuyển hoá không ngừng rõ nhiệm mầu Qui nguyên thiền giác chuyển khai màu</i></p>
<p>3) Atlantic city, 06/1/04 <i>Hỏi: Tại sao phải sâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa tại vì uất khí dồn dập</p> <p>Kệ: <i>Uất khí tràn đầy ý chí chẳng thông Tâm không dứt khoát trí lòng vòng Hợp thành động loạn không khai triển Quý tưởng Trời cao khai triển liền</i></p>	<p>4) Atlantic city, 07/1/04 <i>Hỏi: Lòng tham của con người có phát triển không?</i></p> <p>Đáp: Thừa lòng tham của con người tạo thói quen</p> <p>Kệ: <i>Tập quán gây nên càng dấy động Tham dâm động loạn tự tham tòng Mê tiền địa vị tự ngoài trong Không tiến không minh khó triển vòng</i></p>
<p>5) Atlantic city, 08/1/04 <i>Hỏi: Buồn mà không biết buồn việc gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa buồn mà không biết buồn việc gì là do uất khí quá nhiều trong nội tạng.</p> <p>Kệ: <i>Uất khí gia tăng tại bực lòng Buồn rầu thiếu thốn tự tham tòng Dây dưa động loạn tự ngoài trong Phát triển không thành duyên khó đạt</i></p>	<p>6) Atlantic city, 09/1/04 <i>Hỏi: Làm sao hợp tác chặt chẽ được?</i></p> <p>Đáp: Thừa chỉ có dứt khoát tu tiến thì mới có thể hợp tác tốt được.</p> <p>Kệ: <i>Dứt khoát tu tiến thành tâm độ Tận tâm thực hành để tâm vô Qui nguyên giềng mối cứu thân bồ Giải giới phân minh tự tiến vô</i></p>
<p>7) Atlantic city, 10/1/04 <i>Hỏi: Duyên Trời tận độ ở nơi nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên Trời tận độ ở nơi thanh tịnh</p> <p>Kệ: Giềng mối khai thông tự cảm hòa Không ngừng tiến hóa tự giao duyên Thành tâm hướng thượng truy nguồn gốc Tiến hoá không ngừng tự vượt xuyên</p>	

Khoá Sống Chung TÂN NIÊN và THIÊN CA
từ ngày 30/12/2004 đến ngày 3/1/2005.

Chúng tôi rất vui mừng thông báo đến quý bạn, Đức Thầy đã cho phép chúng ta tổ chức một Khoá Sống Chung Tân Niên, và Thiên Ca Tiếng Trống Xây Dựng, từ ngày 30/12/2004 đến ngày 3/1/2005 để mừng Tân Niên và Chúc Thọ Đức Thầy.

Sau đây là chi tiết về khoá sống chung Tân Niên & Chúc Thọ Đức Thầy:

Địa Điểm: MARRIOTT Hotel, Anaheim, ngay bên cạnh Anaheim Convention Center, Disneyland và Little Saigon, là một nơi rất sinh động và được rất nhiều du khách đến viếng thăm hằng năm.

A. PHIẾU GHI DANH dành cho các bạn đạo ở khách sạn và sinh hoạt chung :

Phòng 4 người + Sinh Hoạt : 295\$/1 người

Phòng 3 người + Sinh Hoạt: 340\$/1 người

Phòng 2 người + Sinh Hoạt: 435\$/1 người

Số Người:	Tên Họ:	Giá tiền:
1.		
2.		
3.		
4.		
Địa Chỉ		
Số Phone		
Email		
Tổng Số Tiền		
Ghi Danh & Đặt Cọc đợt 1:	trước ngày 1/4/2004: 100\$	
Đặt Cọc đợt 2:	trước ngày 1/7/2004: 100\$	
Đặt Cọc đợt 3:	hạn chót ngày: 9/9/2004: phần còn lại	

***Giá ghi danh nêu trên chỉ dành cho bạn đạo ghi danh và đặt cọc **đúng hạn kỳ**. Trường hợp ghi tên trễ, sẽ cần thêm 25\$ mỗi người : (320\$, 365\$, 460\$)

*** Chi phí gồm có:

- tiền phòng bốn đêm, kể luôn taxes & tiền tips của người khuân vác hành lý (porters),
- ăn trưa nhẹ 2 buổi, ngày 31/12/04 & 1/1/05
- tiệc đón giao thừa thứ sáu, và tiệc Chúc Thọ của Đức Thầy vào tối thứ bảy.

B. PHIẾU GHI DANH dành cho các bạn đạo địa phương chỉ dự các buổi Sinh Hoạt Chung & Chúc Thọ Đức Thầy là : 170\$ gồm:

- hai buổi tiệc tối đón giao thừa và Chúc Thọ Đức Thầy
- Sinh hoạt chung thứ sáu 31/12/2004 và thứ bảy 1/1/2005.

(không ở khách sạn)

Tên Họ:		170\$/1người
1.		
2.		
Địa Chỉ:		
Số điện thoại:		
Email:		
Tổng số tiền:		

Được biết khách sạn Marriott, Anaheim là một khách sạn đã thường đoạt giải nhất về điểm “Phục Vụ và Tiện Nghi” so với các khách sạn Marriott khác ở toàn quốc, ban tổ chức đặc biệt kêu gọi các bạn đạo ở phương xa nên đến tham dự sống chung **dưới mái ấm đầy thanh quang điển lành của Đức Thầy**, thay vì tự túc ở ngoài. Ban Tổ Chức rất mong mỗi quý bạn đạo tham dự sống chung Tân Niên & Thiên Ca, **nên cùng vào chung sống với Đức Thầy tại hotel**. Ngoại trừ trường hợp đặc biệt các bạn không thể xếp được, thì có thể tự túc, vì ban tổ chức chúng tôi cần phải hội đủ một số phòng thì chúng ta mới có được những giá đặc biệt của hotel dành cho chúng ta.

Các bạn tại California, xin ghi danh tại địa phương:

Trụ sở Xây Dựng VôVi
7622 23th St. A/B
Westminster, CA 92683
Tel: 1(714) 891-0889
Attention: Nguyễn Văn Minh
Email: <nvminh1@yahoo.com>

Các bạn ở xa và thuộc các tiểu bang ngoài California,
xin gửi đơn ghi danh về:

VOVI Multimedia Communication
P.O. Box 1324
Dallas, Texas 75374-1324
Tel: 1(877) for-VOVI, - Email: vovimedia@yahoo.com

Tất cả checks, xin đề payable to:
VO-VI Multimedia Communication

Đặc biệt các bạn đạo Âu Châu có thể ghi danh với anh Dominique Minh Tâm tại thiền viện Qui Thức như thông lệ, vì anh sẵn sàng tiếp tay nếu các bạn thấy thuận tiện hơn.
Dominique Minh Tâm, t/v Qui Thức: 04-50-70-83-55.

Ở Úc Châu, các bạn có thể liên lạc ghi danh với anh Lê Tấn Quốc, của Đặc San Vô Vi (thuộc thiền đường Cứu Sinh?), địa chỉ như sau:

*4 New Ross Lane
Waterford, WA 6152, Australia*

Tel/Fax : +61 8 9450 7416

Mobile: 0422 091 358

Email: maxle@inet.net.au, (dsvv@inet.net.au)

Chúng tôi kính mời quý vị tham gia tích cực, đồng đảo để buổi sum họp Tân Niên và Chúc Thọ của Đức Thầy được thêm phần long trọng.

Ngày thiễn ca sẽ nhằm vào ngày chủ nhật 2/1/2005. Về chi tiết thiễn ca, chúng tôi sẽ thông báo riêng.

Trân Trọng Kính Mời,
Hội Ái Hữu Vô-Vi Nam California và
Vô-Vi Multimedia Communication

THƠ

NHỚ THIÊN TRUNG

Thương mãi nhớ ai một buổi chiều
Hồ - Cốc- Bình Châu gió hiu hiu
Thiên Trung Hòa ái cùng huynh tử
Nhớ Tổ nhắc Thầy dáng khảng khiu
Tuy tuổi đã cao lòng vẫn trẻ
Bình thơ dạy đạo thật cao siêu
Sống ở thế gian đà trọn nghĩa
Gia đình bạn đạo vẫn còn yêu.

*

* *

Nay dứt giòng đời với Thiên Trung
Xa trông với vợ cõi vô cùng
Đâu miền cực lạc người sẽ đến
Đây vẫn nhớ hoài Bác Thiên Trung
Khi Nguyễn Xuân Liêm còn tại thế
Vần thơ mở đạo gởi cho chung
Giòng đời tuôn chảy chân không mối
Tâm vẫn tôn thờ Đấng Huyền Khung

*

* *

Giờ đã ra đi bỏ cõi trần
Bạn bè Huỳnh đệ với người thân
Để lại nơi đây lòng cảm mến
Không thể mờ phai một quý nhân
Hôm nay Huỳnh đệ cùng pháp lý
Đề thơ đưa tiễn đến cố nhân
Trần gian cực lạc trong suy nghĩ
Nhớ mãi Thiên Trung thoát bụi trần
Thiên Nghi (ngày 18/02/04)

Đạo Huỳnh NGUYỄN XUÂN LIÊM.

Tôi kể đến sau biết lão huynh
Người Anh tu trước thật chơn tình
Tám mươi ba tuổi nay về trước
Phước báu nhờ tu tự tiến trình
Tên mãi còn ghi vào lòng đạo
Hướng tâm cầu nguyện đạt tâm linh
Hồn nay siêu thoát về cõi Phật
Rời khỏi luân hồi thoát tử sinh.

Nhất Bình (T/V TLTC)

=====

TIẾC THƯƠNG

(Kính dâng hương hồn Đ H Thiên Trung
Nguyễn Xuân Liêm với niềm thương tiếc vô hạn)

Tôi nhớ ngày nào gặp Bác Liêm
Hàn quyên trao đổi mọi nỗi niềm
Học hỏi đường tu người đi trước
Bác ngồi im lặng mắt lim dim

Đáp lời ngắn gọn mấy câu thôi
Nhấn nhủ : Bác ơi hãy nhớ lời
" Đừng ham sắc dục không thăng tiến
Đọa lạc trần gian khổ chơi vơi

Tam bửu hiệp thành gây sức mạnh
Trực chỉ đường về rộng thênh thênh
Đừng để mất đi ba trong một
Phí công tu học ắt buồn tênh"

Bác đã ra đi xa thật xa
Vĩnh viễn rời xa cõi ta ba
Giờ đây nhớ Bác lòng thổn thức
Ghi khắc lời vàng mãi trong ta

Thành tâm cầu chúc Bác về quê
Đừng quay đầu lại bến sông mê
Tiếp tục hành trình tu học đạo
Hưởng niềm an lạc sướng vui ghê

Kính Bái
VN 01/03/04
Bửu Ngọc (TV TLTC)

=====
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

NAM phương lửa bính thật diệu huyền
MÔ chuyển Pháp mầu với cảnh Tiên
A niêm Di Đà, câu lục tự
DI ngôn chư THÁNH, PHẬT thường khuyên
ĐÀ tiến chúng sanh ngày đại hội
PHẬT TIÊN lai đáo hội nhân duyên.

Thanh Sử (TV/TLTC).

=====
TƯỚNG NHỚ ĐỨC THẦY

Đang thiền bổng nhớ Đức Thầy.
Quê hương xa cách gần đây mười năm
Thầy xa nào được viếng thăm

Vắng Thầy nay chỉ âm thầm nhớ thương
Ra đi Ngài chỉ rõ đường
Dạy rành pháp lý để nương về Trời
Khuyên đừng cuồng loạn theo đời
Để tâm sáng suốt tìm nơi an nhàn
Vật chất quyền tước cao sang
Chỉ là mộng ảo thế gian nhất thời
Người tu muốn được tới nơi
Cũng nên giải hết việc đời khổ đau
Cứu người việc tốt biết bao
Giúp người bài học cùng nhau sửa mình
Nhớ lời Thầy dạy làm lành
Tu hành là một công trình dài lâu
Lời Thầy con mãi in sâu
Dọn mình học hỏi dám đâu khinh thương
Vô Vi Thầy vạch rõ đường
Không nên tự phụ liệu lường mới hay
Cố công rèn luyện dù mài
Mai sau mới có thực tài làm nên
Bình tâm niệm Phật cho bền
Ớn Thầy con nhớ chẳng quên bao giờ
Trong tâm con lập bàn thờ
Mẹ, Cha, Phật, Chúa do nơi lòng thành
Ngày đêm tu luyện tập tành
Quyết tâm thực hiện nên danh sau này
Con nguyện gắng bó từ đây
Tạo quà dâng tặng khi Thầy hồi hương

Thanh Sử, ngày 1/03/04
(TV TLTC)

THÔNG BÁO CỦA ĐẶC SAN VÔ VI

V/V: Giải thưởng truyện ngắn Đặc San Vô Vi năm 2004-2005

Với mục đích ghi lại những kỷ niệm của Đức Thầy qua **25 năm Truyền Pháp Tại Hải Ngoại và Kỷ Niệm 10 năm Thiên Ca**, Đặc San Vô Vi được sự chỉ dạy và cho phép của Đức Thầy, sẽ tổ chức một cuộc tuyển chọn truyện ngắn có giải thưởng.

Thời gian: Từ ngày 01/03/2004 đến ngày 15/06/2004.

Đề Tài:

- 1) Những kỷ niệm của hành giả với Đức Thầy và những hình ảnh sưu tập về Đức Thầy.

2) Cảm nghĩ hay/và kỷ niệm của hành giả qua 10 năm Thiển Ca.

Điều Kiện:

- 1) Bài viết không quá bốn (04) trang giấy đánh máy nếu gửi Bưu Điện hoặc viết với MS WORD, Font 12, nếu gửi qua email.
- 2) Mỗi cá nhân có thể gửi tối đa ba (03) bài để dự thi.
- 3) Bạn đạo ở Việt Nam có những kỷ niệm với Đức Thầy cũng có thể gửi bài tham dự.
- 4) Bài viết ngoài bút hiệu xin ghi tên thật, địa chỉ cá nhân hay địa chỉ Thiển Đường, hay email để tiện việc liên lạc.
- 5) Hình ảnh có thể scan gửi đính kèm, hoặc gửi qua đường Bưu Điện và sẽ được hoàn lại sau khi phát giải thưởng.

Giải thưởng:

- 1) Giải nhất: Quà tặng đặc biệt của Đức Thầy và bức chơn dung của Đức Thầy.
- 2) Giải nhì: Hai vé VIP Thiển Ca + một DVD Tiếng Trống Đại Đồng.
- 3) Giải ba: một máy DVD multi-system + một DVD Thiển Ca + một DVD Karaoke mới.
- 4) 10 Giải khuyến khích: mỗi giải một DVD và một DVD Karaoke.
- 5) Bài viết sẽ lần lượt được đăng trên Đặc San Vô Vi và tuyển chọn in thành sách lưu niệm.

Kết quả cuộc thi sẽ được công bố vào dịp Mừng Tân Niên 1/1/2005 và Kỷ Niệm Sinh Nhật lần thứ 82 của Đức Thầy.

Để được thêm phong phú, ngoài những truyện ngắn dự thi có thưởng, xin Quý vị gửi những bài viết dưới mọi thể loại như tùy bút, tham khảo vv... với hai chủ đề trên.

Xin gửi về địa chỉ:

ĐẶC SAN VÔ VI
4 New Ross Lane
Waterford, WA 6152, Australia.

E-Mail:

(1) dsvv@inet.net.au, (2) maxle@dph.uwa.edu.au

Điện Thoại:

(1) + 61 8 9244 3209, (2) + 61 8 9450 7416,
(3) + 61 8 9380 7852, (4) 0422 091 358

Fax:

(1) + 61 8 9244 4726, (2) + 61 8 9450 7416,
(3) + 61 8 9380 1188

Trân Trọng Kính Mời,

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi
Perth ngày 29 tháng 2 năm 2004.

BẠN ĐẠO VIẾT

SAU BỨC MÀN THIÊNG

Muốn mở lượng từ bi, muốn trở thành chánh quả thì phải phá vỡ bức màn thiêng để tiến tới niết bàn. Niết bàn là con đường trước mặt của chúng ta, nếu mà chúng ta ngại ngùng trên mỗi lãnh vực khó khăn của tình đời thì không sao mà phá nổi cái bức màn thiêng này. Cái bức màn bí mật này là một đám mây mù che trước mặt chúng ta phàm tâm hay dụng tâm đời thì không bao giờ hiểu nổi. Nên gọi là sau bức màn thiêng. Dụng tâm đời là sao ? Là hay lý luận và phê phán.

Tu mà phá được cái bức màn thiêng này thì mới hấp dẫn, mới thấy được con đường tu mà dẫn thân hành đạo. Còn tu mà không phá được cái bức màn thiêng này thì nó cứ vẫn vơ, vẫn vơ trước mắt một đám mây mù. Như các vị xưng là cao nhân ở ngoài trường đời mà mình đã từng nghe thấy và nếm mùi đạo của họ mà mình không hiểu vị đó nói gì, bằng phương pháp cầu xin vọng tưởng.

Bức màn thiêng này thực sự nó là cảnh đời, cảnh hồng trần mà thiên hạ và kể cả người tu vẫn còn say mê ca ngợi. Chứ không phải bức màn thiêng này nó nằm trên núi, trong nhà thờ tu viện hay trong chùa v.v.v. Mà nhiều người đã lầm lẫn. Cái bức màn thiêng này nó nằm sẵn trong đời sống hằng ngày của chúng ta, nó không có xa xôi gì cho mấy mà mình không biết mà đi tìm. Tìm ở chân trời góc bể nào đi chẳng nữa cũng không có và không sao tìm được như bao nhiêu người đã vượt suối trèo non mà kết quả lại không được thấy bức màn thiêng liêng đó ở đâu. Vì phần đông mọi người ai cũng tưởng bức màn thiêng liêng đó là ở những nơi hoang vắng. Hồi xa xưa kia không có phương tiện thì đúng, vì mấy vị đó họ ở ẩn. Chứ hiện tại như bây giờ thì không đúng nữa, vì có tàu bè xe cộ và máy bay. Nên các vị đó đều ra thành phố hết trơn rồi. Còn nếu mà có đi lên núi hoặc vào nhà chùa hay tu viện đi chẳng nữa thì cái tâm vẫn còn thèm thành đô thấy mờ thì làm sao mà tu cho khá. Thà ở lại gia đình, ở lại thành đô tu mà cái tâm không vọng động thành đô thì nó khá hơn không. Kêu bằng tu tại gia là vậy, tâm không phẫn Chúa, tâm không phẫn Phật, tâm không bỏ gia đình đi tu. Tu tại tâm thì tu ở chỗ nào mà hồng được, tại mình hồng chịu tu thôi.

Và cũng có rất nhiều trường hợp đặc biệt dành riêng cho những ai có tinh thần cầu đạo họ nghe và họ biết được vị minh sư đó ở chỗ nào mà họ ráng cố gắng tìm cho ra vị minh sư, họ vượt suối băng ngàn để tìm vị minh sư cầu học đạo giải thoát, chứ không phải băng ngàn vượt suối là được cảnh thiêng liêng đâu. Sở dĩ người ta nói băng ngàn vượt suối là nói lên lòng dũng cảm của người chơn tu quyết tâm học đạo tìm minh sư dù ngài có ở đâu tôi cũng đi tìm. Phần đông những người ngộ được vị minh sư, ngộ được chân lý thường là những người từ phương xa. Như bên tây phương ngộ người đông phương như mình thường thấy. Rồi viết ra cái cảnh băng ngàn vượt suối là vậy. Chứ cái người kể bên vị minh sư đó hiếm khi nào mà ngộ vị minh sư. Chứ đừng có tưởng tượng như hồi xưa là thiêng liêng ở chân trời góc núi mà tìm. Nếu mà có gặp được vị minh sư đó rồi thì ngài cũng tiết lộ ra là hoàn cảnh trước mắt của chúng ta là bức màn vô minh, bức màn thiêng liêng đó. ” Cái sắc nó biến ra cái không ”, trước mắt đó mà mình không hay. Đi đâu mà tìm chi cho xa. Trước mắt đó nên tự tay mình mà tháo gỡ lần hồi từng bước một mà bước tới thiên đàng bước tới niết bàn như các vị ấy đã từng qua.

Cảnh trần tục cảnh hồng trần mà không hiểu hết không biết hết thì làm sao mà tiến tới cảnh niết bàn được. Con đường tiến tới thiên đàng phải trải qua nhiều bậc thang để dẫn dắt tâm linh mình bước lên từng bậc rõ ràng cảnh thiên đàng, cảnh niết bàn. Như kinh sách đã nói. Cảnh trần tục mà mình cứ né tránh thì làm sao mình tháo gỡ được và thấy cảnh thiêng liêng cảnh Trời Phật.

Nhiều vị đã từ bỏ cảnh trần tục mà tu cho giải thoát, nhưng mà không sao giải thoát được. Vì sao, vì nếu mà từ bỏ cảnh hồng trần rồi thì làm sao mà giác ngộ và được kinh nghiệm từ cảnh hồng trần, để dẫn dắt chúng sanh từ cảnh hồng trần bước qua cảnh niết bàn hoặc thiên đàng. Họ đã và đang ở trong cảnh hồng trần mà. Mình có ở trong đời như họ mà mình tu, thì mình mới có kinh nghiệm hơn. Tại sao con người ta khổ. Chứ đơn phương ở trên núi, ở trong chùa, trong tu viện thì làm sao quán xét việc đời mà nói đạo.

Cảnh hồng trần người ta đang đau khổ, người ta đang khao khát cần sự thật của cuộc đời làm sao, làm thế nào để tháo gỡ nghiệp khổ như mình đã tháo gỡ. Họ không cần nghe lý luận hay lý thuyết nhiều nữa. Thế nên chỉ có thực hành thôi.

Bức màn đen tối trước mắt ai ai cũng phải có, bởi vì cứ trần thì phải nhiễm trước. Trước là gì ? Trước là thất tình lục dục, là tiền tình duyên nghiệp bao chung quanh ta, kể cả người tu hay không tu cũng phải dính vào, nhiều hay ít mà thôi. Phần đông là như núi gì trước đã chất chồng từ nhiều kiếp rồi. Nên mang nghiệp hoài là vậy.

Còn như mà người tu mà cũng vẫn còn dính là tại sao ? Vì không có phương thức không có kỹ thuật tháo gỡ, nên phải dính. Bởi vì mấy cái thứ đó nó mạnh lắm. Tiền mà ai hồng ham. Ham là tham rồi thì làm sao mà tu. Thậm chí tu mà vẫn còn tham danh làm cho lớn thì làm sao mà giải thoát, mà dạy cho người ta là bình đẳng.

Thế nên cái bức màn đen tối trước mặt đó khó làm sao mà xé bỏ. Tu mà không dụng thì làm sao mà thức tâm, thức giác mà ngộ chân lý đó nó nằm trước mặt chúng ta. Cái gì cũng cứ, cũng kiêng, thì làm sao giác ngộ. Cái gì cũng sợ thì làm sao vượt khỏi cảnh ta bà để mà giải thoát. Mình sợ phạm luật giới thì mình sẽ phạm, bởi vì mình làm chủ không được mình thì làm sao mà sáng suốt vượt qua bức màn thiêng đó.

Muốn sáng suốt nhìn được sự vật, nhìn được giới luật đó thì mình phải đi vào trong đó. Có phạm luật thì mình mới chứng, mới ngộ và mới giác mới quân bình được lẽ đạo, lẽ đời mà nói cho người ta biết. Đạo không từ khước một cái gì hết. Nếu mà mình từ khước tức nhiên là mình không chấp nhận, thì làm sao mà mình quán thông mọi việc. Cảnh trần thế này sanh ra là phải học, học để hòa vào mọi trạng thái. Thấy mọi người là ta và ta cũng là mọi người, thì mọi việc mọi người cũng đều bình đẳng như nhau. Mới xé được cái bức màn u minh này.

Cái cõi hồng trần này mà mình không xé được, thì làm sao mà mình thấy được cảnh huyền vi. Muốn mở ra bức màn thiêng, thì mình phải có dũng chí dẫn thân hành đạo như những người đi trước họ đã hành. Hành là hành như thế nào, là mình phải thực hành sống chung dụng với đời, với tham sân si hỷ nộ ái ố dục, với tiền tình duyên nghiệp. Mà tâm mình không mang tham sân si hỷ nộ ái ố dục, tâm

mình không mê tiền tình duyên nghiệp. Bởi vì mình còn xài, còn ăn, còn làm việc mà mình không có tội. Mà những đức tính tham sân si hỷ nộ ái ố dục cũng là đức tính của chư Phật và của đấng toàn năng với một cấp bậc thượng đẳng và cao siêu hơn.

Chứ không phải thực hành những đức tính Phật đức tính Chúa mà bỏ gia cang chạy vào chùa chạy vào tu viện chạy vào núi mà hành. Mà trốn được thất tình lục dục, trốn được tiền tình duyên nghiệp. Tới hồi ra đời bị cảnh hồng trần và đời mê hoặc luôn thì mất lối về. Bây giờ văn minh hơn đạo phát triển và phục vụ tới tận nhà, không lẽ mình chạy ngược lại lên núi, chạy ngược lại trong chùa, trong tu viện mà bỏ gia đình.

Cái gì mới thì thấy nó hơi khó coi chướng con mắt. Mai nầy thịnh hành rồi mình muốn theo mà theo không kịp. Cũng như ngày xưa mới phát triển đạo Phật và đạo Chúa cũng khó coi vậy, chướng mắt thấy mờ. Hai ngài đó cũng rất nhiều người chống cự, bởi vì họ thuyết pháp không giống như những điều bình thường con người ta nghĩ. Thí dụ như là : nào là công bình bác ái, nào là từ bi hỷ xả, hợp với người nghèo thôi chứ đâu có hợp với vua chúa quyền cao chức trọng nên hồi xưa họ không ưa.

Ngày nay mấy ngàn năm rồi tư tưởng của các Ngài cũng phải phát triển chứ, phải tìm một phương thức mới chứ. Sao cho phù hợp với hoàn cảnh gia đình, hoàn cảnh hiện tại, không phụ gia đình không phụ lời Chúa, không phụ lời Phật mà mình vẫn tu và siêu thoát như thường. Ngày xưa kia hai Ngài cũng tự tu, tự hành thiền mà giác ngộ, chứ tự nhiên hai Ngài không tu mà giác ngộ thì không sao mà có.

Trải qua mấy ngàn năm rồi thì cũng phải có phương thức mới giúp người ta ngộ đạo nhanh hơn. Tu thôi chứ đâu có làm cái gì ác độc đâu mà chỉ trích chi cho mệt, cũng thực hiện điều của Chúa và của Phật thôi. Tu bây giờ là vừa đời vừa đạo, kêu bằng đời đạo song tu để giúp cho con người tiến về với Chúa và với Phật nhanh hơn. Ở đời thì có đạo mới hay và ở đạo thì có đời thì mới siêu. Thế nên đời đạo song tu mới văn minh hơn, mới phá được cái bức màn thiêng liêng trước mặt mà mấy ngàn năm nay bị che khuất.

SAU BỨC MÀN THIÊNG

*Trước đây không rõ lý Trời
Dạy cho điu tiến từng giờ từng giây
Tham si sân hận đủ điều xa
Lui về thanh tịnh ta thì mở ra*

*Mở ra ánh sáng nhiệm màu
Thấy nghe thông suốt những điều lý chơn.
Rõ ràng trước mặt không xa
Đệ tam thân nhĩn mở ra tỏ tường*

*Màn này thật mỏng thật hay
Phủ che trước mắt một màu huyền vi
Trong không mà thấy lạ kỳ
Bức màn sáng tỏ tiến về cõi thiêng*

*Thiên không thanh nhẹ vô cùng
Thanh thanh dịu dịu triển miên tiến hoài
Cùng nhau điu bước chơn hành
Về nơi thanh nhẹ hợp hòa thương yêu*

Kính bái

Lê Thành Lợi. 03.07.2002. Đan Mạch